

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13,34)

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

web: poienita.iasi.mmb.ro | mail: parohia.poenita@yahoo.ro

www.facebook.com/parohiapoenita

Schimbarea la Față a Domnului

Schimbarea la Față a Domnului este cel mai mare praznic al lunii august, prilej de întărire în credință.

Minunea „Schimbării la față” a Mântuitorului este reprezentată iconografic în mod obișnuit astfel: Iisus pe un munte înalt, îmbrăcat în haine strălucitoare, cu Moise și Ilie de o parte și de alta, iar la baza imaginii cei trei ucenici, Petru, Iacov și Ioan, căzuți la pământ și „îngreuiți de somn”.

Această icoană, pe care am putea s-o numim „clasică”, respectă, desigur, descrierea evenimentului făcută de evangheliștii Matei și Luca.[...]

Sfântul Ioan Gură de Aur, într-o omilie consacrată acestui eveniment, spune în acest sens: „Vrând să-i încredințeze pe ucenici și cu văzul și să le arate cum este slava aceea cu care are să vină - atât cât erau ei în stare s-o cunoască - le-o arată și le-o descoperă aici pe pământ, ca ucenicii să nu se întristeze nici de moartea lor și nici de moartea Stăpânului lor...” (Omilia 56 la Matei).

Încredințarea se va face, într-adevăr, atât prin arătarea strălucirii Sale dumnezeiești, cât și prin mărturia Tatălui, Care a grăit din norul luminos: „Acesta este Fiul Meu Cel iubit întru Carele am binevoit; de Acesta să ascultați!” (Matei 17, 5), îndemnându-i, astfel, să nu se mai îndoiască, să-L asculte și să-L urmeze.

Pentru ca risipirea îndoielilor să fie totală, înțelepciunea dumnezeiască a rânduit, în prezența celor trei ucenici, arătarea lui Moise și Ilie. [...]

Să observăm, iubiții noștri, cum nimic nu este întâmplător în lucrarea de mântuire! De ce trei ucenici? Pentru că era suficientă mărturia a doi-trei înaintea celorlalți, potrivit Legii dată de Dumnezeu prin Moise (Deuteronom 17, 6), prescripție invocată și de Mântuitorul: „Din gura a doi sau trei martori să se statornicească tot adevărul” (Matei 18, 16). [...]

Desigur, se pune acum întrebarea de ce acești **trei ucenici** și nu alții? Credem că pe fiecare dintre cei trei i-a „nominalizat” din motive pe care le desprindem din ceea ce știm că a fost reprezentativ pentru fiecare: Petru, pentru că L-a mărturisit pe Hristos ca Fiul al lui Dumnezeu, dar și pentru că L-a sfătuit să nu se lase omorât în Ierusalim, neînțelegând pe moment sensul mântuitor al Crucii; Ioan, pentru atașamentul său deosebit față de Mântuitorul (să ne amintim că va fi singurul dintre ucenici care a rămas lângă Cruce, în momentele dramatice de pe Golgota); Iacov, pentru că va fi cel dintâi episcop mărturisitor al Ierusalimului, martirizat de Irod la anul 62.

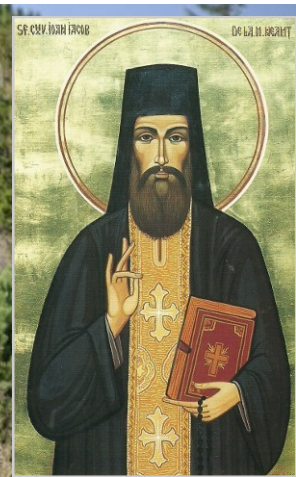
Este firesc să ne întrebăm, de asemenea, de ce au apărut **Moise și Ilie** pentru a vorbi cu Mântuitorul? Răspunsul vine de la

sine, dacă ne gândim ce reprezintă acești doi sfinți pentru iconomia mântuirii: prin Moise Dumnezeu a dat Legea, iar Ilie este un reprezentant de seamă al proorocilor. Așadar, **Legea și Proorocii!** Cărturarii și fariiseii îl acuzau adesea pe Iisus că „încalcă Legea și Proorocii”, strecurându-le și ucenicilor bănuiala că așa este. Ei bine, prin arătarea lui Moise și a lui Ilie, care au vorbit cu Iisus, ucenicii se vor încredința că acuzația este falsă și că Iisus este Mesia, Cel prezis în Lege și Prooroci.

Este revelator să reținem și **despre ce au vorbit cei doi cu Mântuitorul**. Acest amănunt, deosebit de prețios, este notat de evanghelistul Luca: „Moise și Ilie... arătându-se întru slavă, vorbeau despre sfârșitul Său pe care avea să-l plinească în Ierusalim...” (9, 31). „Despre sfârșitul Său...”, adică despre Cruce!

Iată și astăzi, iubiții noștri, suntem chemați să urcăm pe Taborul cel duhovnicesc, Sfânta Biserică, să alungăm teama și îndoielile, văzându-L cu ochii credinței pe Iisus întru slavă, să fim mereu deschiși schimbării în bine, ca pregătire a mării noastre transfigurări. Căci, după cuvântul inspirat al Sfântului Apostol Pavel, „Nu toți vom muri, dar toți ne vom schimba, deodată, într-o clipire de ochi, la trâmbița de apoi (I Cor.15, 51-53).

Pr. Vasile Gordon
Sursa: *doxologia.ro*

Pelerinii din toată țara, pe urmele sfinților nemțeni

DOXOLOGIA.ro
portal ortodox

În perioada 5-7 august, credincioșii din toată țara participă la sărbătorile sfinților nemțeni, deschise prin cinstirea Sfântului Ioan Iacob (5 august), urmată de praznicul Schimbării la Față (6 august) și sărbătoarea Sfintei Cuvioase Teodora de la Sihla (7 august).

În fiecare an, primele zile ale lunii august sunt prilej de bucurie pentru mii de pelerini din toată țara care vin în zona Neamțului. Oamenii lasă grijile de acasă și își îndreaptă pașii spre așezările monahale, așa cum fac de ani buni, pentru a pleca genunchii la racla Sfântului Ioan Iacob, ce adăpostește un fragment din sfintele sale moaște, pentru a urca pe Muntele Ceahlău la Biserica „Schimbarea la Față”, sau pentru a se ruga în peștera Sfintei Cuvioase Teodora de la Sihla.

Așa cum este tradiția, sfintele slujbe, în special Sfântă Liturghie, sunt oficiate de unul sau mai mulți ierarhi ai Bisericii noastre. Primul popas duhovnicesc este făcut în Biserica „Sfântul Ioan Iacob” a Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Veniamin Costachi” de la Mănăstirea Neamț. În seara zilei de 4 august 2014, se slujește Privegherea în cinstea Sfântului, iar a doua zi sunt oficiate Taina Sfântului Maslu, Acatistul și Sfânta Liturghie.

În seară zilei de 5 august încep slujbele dedicate hramului la Mănăstirea „Schimbarea la Față”-de pe Muntele Ceahlău, la Mănăsti-

rea Sihla și la Schitul Icoana al Mănăstirii Neamț. În ziua de 7 august, sărbătorile sfinților nemțeni se încheie la Mănăstirea Sihăstria, unde se află o catedrală închinată Sfintei Teodora, și la Mănăstirea Sihla, în apropierea căreia a viețuit Sfânta din Carpați.

Sărbătorile sfinților nemțeni au fost instituite de Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, pe vremea arhipăstoririi că Mitropolit al Moldovei și Bucovinei. Pe data de 4 august 2005, la slujba Privegherii în cinstea Sfântului Ioan Iacob, Preafericirea Sa a sfințit Paraclisul „Sfântul Vasile cel Mare”, al Bisericii „Sfântul Ioan Iacob de la Neamț”, aflat în incinta Seminarului Teologic Liceal Ortodox de la Neamț. La acest popas duhovnicesc al sărbătorii Sfântului Ioan Iacob de la Neamț, Patriarhul României a spus: „Aceste sărbători ale sfinților nemțeni, și anume Sfântul Ioan Iacob, Sfântă Teodora de la Sihla și Sfântul Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt (deoarece biserica de pe Ceahlău este închinată și marelui voievod), formează un buchet duhovnicesc, un triptic de sărbători în Postul Ador-

mirii Maicii Domnului. Ele au o semnificație deosebită pentru că Sfinții Ioan de la Neamț și Teodora de la Sihla au avut o legătură strânsă cu taina Schimbării la Față a Mântuitorului. Ei s-au învrednicit să cunoască bucuria Taborului în sufletele lor, în inimile lor, încă din timpul vieții acesteia pamântești”.

Pelerinajul tinerilor

Pentru al doilea an consecutiv, în aceste zile un grup de tineri din județele Moldovei au pornit într-un pelerinaj pedestru până la mănăstirile nemțene aflate în sărbătoare. Pelerinii vor parcurge zilnic, pe jos, aproape 150 de kilometri. În fiecare dimineață aceștia vor participa la Sfânta Liturghie la câte o biserică aflată pe traseu, iar seara vor fi cazați în parohiile pe unde vor trece. „Călătoria aceasta nu este o călătorie ca oricare altele, ci este o călătorie care transfigurează pentru că omul, călătorind în rugăciune, vede altfel natura din jurul lui, vede altfel oamenii din jurul lui, vede altfel cerul și se schimbă. Dar, totodată, omul-pelerin transfigurează locurile prin care trece pentru că și oamenii pe care-i întâlnește și locurile se bucură de prezența pelerinului care se roagă lui Dumnezeu în fiecare clipă, dar care în fiecare clipă este în căutarea lui Dumnezeu pentru a se uni deplin cu El”, a menționat Arhim. Nicodim Petre, consilierul Sectorului de misiune, statistică și prognoză pastorală al Arhiepiscopiei Iașilor.